

Hồi 34

Nhơn Mỹ phụng chỉ triệu Diên Táng

Hoài Ân giả dạng rượt Bát vương

Chúa tướng thành ấy là Trương Đình Thần hay dạng rất kinh, bèn ra xem thì thấy Kiển Trung và Hô Diên Táng có vẻ oai phong lắm.

Đình Thần hỏi:

- Lễ có nào bọn ngươi đem binh đến mà vây thành ta thành linh như vậy?

Kiến Trung nói:

- Bọn ta chẳng phải vây thành mà cướp phá chi, song muốn rửa điều hổ thẹn cho cháu ta mà thôi.

Trương Đình Thần nghe nói không biết sự hổ thẹn gì, bèn hỏi lại:

- Việc chi thì ngươi hãy nói cho ta biết.

Kiến Trung nói:

- Ngày trước Hô Diên Táng ở Thái Hành sơn vâng chỉ triệu về trào bị gian thần là Phan Nhơn Mỹ giả lệnh của Tiên đế mà đánh một trăm trượng, lại muốn toan mưu kế mà hại nữa. May Diên Táng trốn dạng mà về, triều đình không rõ mà gia tội bỏ đào, nếu vậy tức lắm, nên xin tướng quân dâng biểu về trào, tâu việc ấy cho chúa thượng rõ, dạng giết tội gian ấy, thì bọn tôi cũng nguyện tận trung mà báo quốc.

Trương Đình Thần nói:

- Thôi, ngươi hãy rút binh, kéo kinh động bá tính, để cho ta thảo biểu sai người về trào minh oan việc ấy cho.

Kiến Trung và Hô Diên Táng nghe lời, lui binh xa thành hai mươi dặm, chờ tin của triều đình.

Trương Đình Thần vào dinh thảo biểu rồi sai người lập tức về trào dâng cho Thái Tông.

Thái Tông xem rồi nổi giận nói:

- Phan Nhon Mỹ sao đặng phép tự chuyên mà đuổi kẻ trung lương như vậy?

Liền hạ chỉ sai Hữu khu mật sứ là Dương Quang Mỹ tra xét cho mình. Quang Mỹ lãnh chỉ về dinh, sai người mời Phan Nhon Mỹ đến hỏi:

- Chúa thượng muốn tra việc ông đuổi Hồ Diên Táng, ông có hay chăng?

Nhon Mỹ trả lời:

- Việc ấy thiệt tôi có làm, song xin ngài đoái tường.

Dương Quang Mỹ nói:

- Mạng vua khiến như vậy, tôi sao dám tuân vị? Thôi, ông hãy vào chầu cùng tôi mà tâu cho chúa thượng rõ, thì tôi sẽ có thể mà cứu ông.

Nhon Mỹ liền tạ ơn rồi theo Quang Mỹ vào chầu.

Thái Tông hỏi Quang Mỹ:

- Khanh tra xét việc Phan Nhon Mỹ quả có như vậy chăng?

Quang Mỹ nói:

- Tôi tra xét việc ấy, thì Phan Nhon Mỹ không có lỗi chi cho lắm. Nay Nhon Mỹ cũng biết lỗi mình, nên theo tôi vào chầu bệ hạ mà chịu tội xin bệ hạ rộng lượng dung cho.

Thái Tông nghe tâu rồi cho đòi Phan Nhon Mỹ vào trước điện mà trách:

- Hồ Diên Táng là người Tiên đế mến lắm, trầm vâng lời di mạng mà triệu vào trào, người có phép nào đánh đuổi người ấy đi?

Phan Nhon Mỹ tâu:

- Từ khi Hồ Diên Táng nhập trào, thì tôi coi Diên Táng không có ý đẹp, muốn trở về núi mà thôi, chớ chẳng phải tôi dám làm nhục và đuổi. Xin bệ hạ cho tôi vâng chỉ ra Thái Hành sơn triệu Hồ Diên Táng về đối chứng cùng tôi. Như thiệt vậy, tôi xin dâng đầu.

Thái Tông ngẫm nghĩ chưa phán điều chi, kể Bát vương tâu:

- Xin bệ hạ nhận lời Dương Quang Mỹ mà sai Phan Nhon Mỹ tái triệu Hồ Diên Táng, như Diên Táng sẵn lòng vâng chỉ nhập trào thì tội ấy xin tha cho.

Thái Tông nhận lời, liền dạy thảo chiếu cho Phan Nhon Mỹ ra Thái Hành sơn.

Phan Nhon Mỹ lãnh mạng tới sơn trại, sai quân vào báo cùng Hồ Diên Táng, Diên Táng nghe thì hăm rặng:

- Đã bị nó một chút nữa thì vong mạng, nay nó đã đến đây, để ta giết nó cho rảnh!

Lý Kiến Trung nói:

- Vả bọn mình muốn lập công với triều đình, đừng kể lẽ việc nhỏ mà thất việc to, chỉ bằng em vâng lệnh trào đình cho khỏi tội bỏ đào.

Diên Táng nghe lời, liền đi cùng Lý Kiến Trung, ra tiếp rước Phan Nhon Mỹ vào trại, lập bàn hương án, mà đọc lời chiếu.

Khi lãnh chiếu mạng rồi, Lý Kiến Trung và Hồ Diên Táng thỉnh Phan Nhon Mỹ vào giữa quần quân và nói:

- Thượng quan có công lao kể đem chiếu mạng đến đây, mà anh em chúng tôi tiếp đón thất lễ, xin thứ tội.

Phan Nhon Mỹ thấy Hồ Diên Táng có vẻ thẹn thùng, nhưng cũng phải gượng cười, nói:

- Tôi lỡ xúc phạm tướng quân, nay có chiếu mạng đến triều, vậy xin tướng quân theo tôi về triều kéo Hoàng thượng trông đợi.

Hồ Diên Táng và Lý Kiến Trung hồi quân dọn tiệc đãi Phan Nhon Mỹ rồi mời ở lại một đêm.

Hôm sau, Phan Nhon Mỹ hối thúc Hồ Diên Táng lên đường. Kiến Trung nói với Hồ Diên Táng:

- Tuy vậy, Nhon Mỹ đã biết lỗi, hiền đệ phải an tâm mà vâng chỉ, trước là ngay vua, sau là làm cho người ngoại cừu hận.

Hồ Diên Táng nghe lời, cùng đi với Mã Kim Đẩu đem bộ binh về trào cùng với Phan Nhon Mỹ.

Khi về tới nơi, Hồ Diên Táng vào chầu vua Thái Tông và xin tha tội cho Phan Nhon Mỹ.

Nhân dịp ấy, Thái Tông nói với Hồ Diên Táng:

- Ngày trước trẫm thấy khanh mới về, chưa có công lao chi với triều đình, nên trẫm để khanh ở nơi hoàng phủ mà đợi ngày nào trẫm cử binh tái phạt Hà Đông thì sẽ trọng dụng, chớ chẳng phải ý trẫm muốn sơ dụng tướng quân đâu.

Diên Táng tạ ơn lui ra.

Thái Tông cho triệu Bát vương mà thương nghị rằng:

- Diên Táng mới về, trẫm chưa biết tài năng thế nào, nay muốn Diên Táng thí võ mà xem, ý khanh tướng có đăng chưởng?

Bát vương tâu:

- Bệ hạ muốn như vậy cũng chẳng khó gì. Ngày mai truyền các Tướng tỵ đến giáo trường mở cuộc thi đấu thì thấy rõ.

Hôm sau, các tướng tuân lệnh tề tỵ đủ mặt. Cuộc thi tài rất sôi nổi, nhưng không ai thắng nổi Hồ Diên Táng cả.

Vua Thái Tông rất đẹp lòng, nói:

- Tiên đế di chúc không lầm, nay trẫm mới biết tài Hồ Diên Táng, đáng phong chức tướng quân lắm.

Nói rồi liền thưởng cho Hồ Diên Táng một trăm lượng vàng, một con ngựa hay, lại cho ở nơi Thiên Quốc Tự.

Hồ Diên Táng tạ ơn lui ra, còn các quan ai về dinh nấy.

Lúc ấy nhằm ngày mồng một tháng hai, ngày tế các Tiên vương, vua Thái Tông truyền các quan tề tỵ đến nhà Thái Miếu để dự lễ. Các quan tuân lệnh dọn dẹp đường sá sạch sẽ để cho vua ngự. Hồ Diên Táng không hay, vì hôm ấy không đi châu.

Phan Nhon Mỹ thấy Hồ Diên Táng không tuân lệnh liền cho quân đòi tới quở trách:

- Việc chúa thượng truyền như vậy, sao tướng quân dám vi lệnh.

Nói rồi liền khiến quân dẫn Hồ Diên Táng ra pháp trường mà chém, may gặp Bát vương đi ngang qua trông thấy kêu quân hỏi:

- Hôm nay là ngày Hoàng thượng tế Thái Miếu, sao lại giết người?

Quân sĩ thưa:

- Vì Hồ Diên Táng cãi phép triều đình nên quan Chiêu thảo sứ đây đem chém.

Bát vương nghe nói thất kinh, hét lên:

- Ấy là lỗi nhỏ, tại sao lại giết tôi lương đồng?

Bèn khiến quân mở trói cho Hồ Diên Táng, rồi dắt về dinh hỏi rõ sự tình.

Diên Táng vừa khóc vừa nói:

- Vì tôi mới đến, chưa hiểu việc triều đình, nên bị tội như vậy. May gặp Bát vương, nếu không tôi đã chết rồi.

Bát vương nổi giận nói:

Lỗi thì nhỏ mà Phan Nhon Mỹ làm ra tội lớn, không chừng muốn hãm hại trung thần đó.

Hôm sau, Bát vương vào châu tâu lại tự sự cho Thái Tông hay.

Vua Thái Tông nói:

- Việc ấy trăm không hay, thôi để trăm hạ chiếu tha tội cho Hô Diên Táng.

Nói rồi hạ chiếu giao cho Bát vương để làm chấp chiếu.

Lời bàn:

Kẻ mưu chiếm thế lực bao giờ cũng có lòng ganh ghét.

Phan Nhon Mỹ cùng Hô Diên Táng là tôi một triều đình, lẽ ra phải bảo vệ lẫn nhau để làm trụ cột phò vua giúp nước. Thế mà Phan Nhon Mỹ chỉ từ lòng ganh ghét mà đổ ky với Hô Diên Táng, ấy cũng chỉ là ganh ghét những kẻ có tài, sợ kẻ ấy chiếm quyền lợi của mình.

Từ xưa đến nay, trong triều đình phong kiến đã xảy ra không biết bao nhiêu tấm gương thù oán lẫn nhau, làm cho triều đình suy yếu, nước mất nhà tan. Kẻ yêu nước thương dân, bao giờ cũng lấy quyền lợi đất nước làm trọng, còn quyền lợi của bản thân mình phải xây dựng trên công đức của mình, chứ không phải xây dựng trong lòng ganh tị mưu hại kẻ này, mưu giết kẻ khác.

- o O o -